

Макаръ и да имашъ нужда,
И безъ тѣхъ минй! . . .

Твойто внуче, тамъ далеко,
В'болница лежй,
А болестъта е не лека,
Здраве му кажи! . . .

В' фабриката колелото
Тракнало така,
Че отрѣзало, горкана,
Дѣсна му ржкà . . .

Да би станалъ отъ постеля
Съвсѣмъ оздравѣлъ,
И тогазъ отъ него помощъ
Пакъ не би видѣлъ:

— Изкълченъ той, и безъ ржка,
Какво би сторилъ?! . . .
— Ето новини тѣй грозни,
Чу ли, дѣдо милъ?! . . .

Плаче, скубе коси бѣли
Дѣдо Панталей:
Слѣдъ тѣзъ вѣсти — грозни, черни,
Защо ли живѣй! . . .

Обхваналъ той глава мѡрна
В' старчески ржцѣ,
А порой сълзи обливатъ
Страдно му лице . . .

Г. Стояновъ.
